

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0,35

ADVERTENTIES: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: MARKT 37a

UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
22STE JAARGANG — 25 FEBRUARI 1950 — 4 BLZ. No. 16

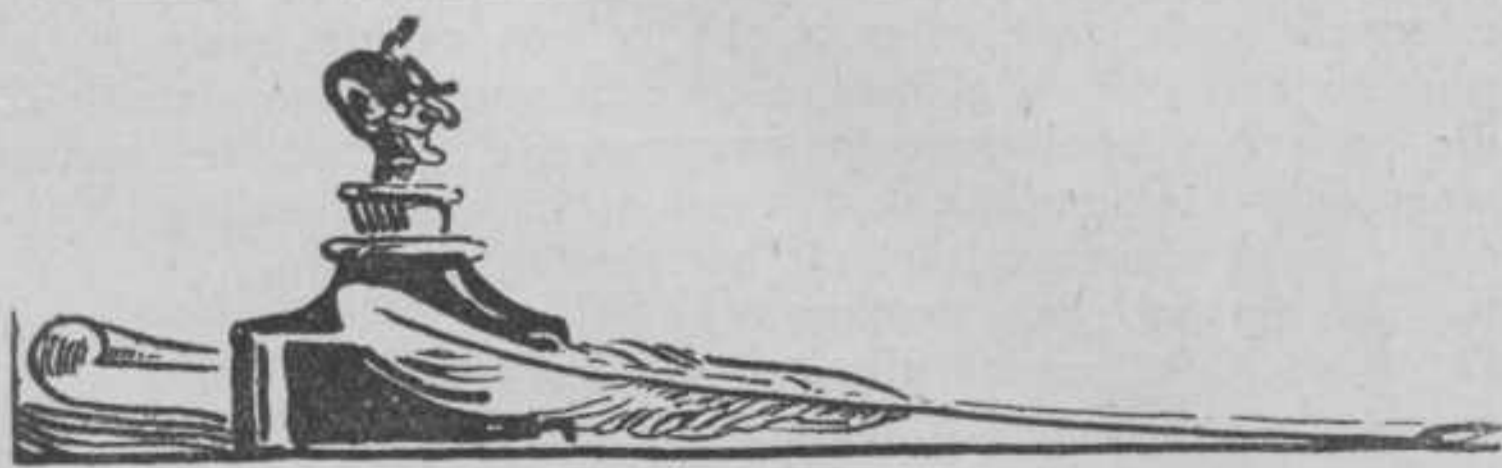
HOOFDREDACTEUR: G. J. VAN DER GRINTEN. GRIFFIER: W. E. RÖELL.

REDACTEUREN: H. G. SENF — R. L. BOSCH — G. H. HOFSTEDÉ — D. VAN WOERKOM —

Gisteren
het
Carnabal

Morgen
het
Apollobal?

REDACTIONEEL

Als het waar is, dat ervaring wijs maakt, is het een wonder dat het Zotje eeuwig Zotje blijft. Altijd is er wat te leren. Woensdagavond bij Leeghwater van een Amerikaans Rapport, Donderdagavond bij Vrije Studie van de Ingenieur met

de Industrialisatie, Vrijdagavond op de Societeit. Zotje weet nu dat het Amerikaanse Rapport een „wait-and-see” rapport is: Zotjes en anderen mogen wachten en zien of het soms mis gaat.

„Wait and see” zegt het Zotje ook als het op de Societeit borrelt. Laga houdt zijn intrainingsborrel en wij weten niet veel van roeien, maar dat stijl niet Laga's sterke kant is hebben wij nu geleerd.

„Wait and hear”, zegt Zotje, als de Nationale Reserve van nachtoefening terug komt en een van de zwartsmoelen hem een donderbus toewerpt. Het gaat mis: de donderbus ontploft. Zotje heeft lang geprobeerd de stukken weer aan elkaar te maken, maar het is niet gelukt. Zo zou het wel vaker kunnen gaan.

KERMIS.

't Is in Made en Drimmelen
Kermis vandaag,
En mijn hartklop wordt fel
Mijn herinnering vaag.

Niet zo vaag of ik zie
Juliette weer staan
Z'is bij kunstlicht nog schoner
Dan bij volle maan.

Peer van Oomes zit stil
En hij drinkt van haar bier,
Voor een ieder is 't feest
Maar zijn geest stinkt naar gier.

Ouwe Kees danst met Mien
Altijd eens in het jaar.
't Is als dertig jaar terug,
Ze zijn pas vriend paar.

Wie in Made en Drimmelen
Feestviert die licht.

Peer van Oomes kijkt zoer
En geen trek die verzacht.

Wie in Made en Drimmelen,
Kermis viert, walst,

Peer van Oomes staat recht
En zijn oogvuur vervalst.

Drie vier maten.....
De muziek zwijgt plots stil,
Want een vuist suist terneer,
Juliette geeft een gil.

Peer van Oomes die licht,
Peer van Oomes die boert.

In de kroeg is het stil
En geen mens die zich roert.

Peer van Oomes zwaait brullend
De deur door; hij botst,
Het plaveisel dat wordt er
Aan barrels gekotst.

Wie nog wakker wordt na
Enen bluts van den Peer,
Is de hemel slechts dankbaar
En zwijgt dan maar weer.

Kee ziet scheel en Jaan Sanders
is één klotte vet,
Geen bezwaar, dans maar saam,
't Is een gierende pret.

Ook Mie Brugman, die mos
An der knieën hêt * host,
Toon van Goof plukt een kus
Tot haar hals er van blost.

Die in Made en Drimmelen
benen heeft zwiert.

Peer van Oomes zit stil
in zijn hoekje en biert.

Maar elk feest loopt ten einde,
Zo gaat het ook thans.
Dus ik tijd naar de tapkast,
Vraag Juliette ten dans.

Juist van drukte bekomen,
Nijgt zij vorstelijk: „Ja”,
En met 't lest van zijn kracht
Speelt de band: hoempapa.

J. A. J. MEIJERS.

* die veul geld heeft of zal krijgen als ze trouwt.

DE NAAMLOZE RESTENDEN.

Naar men ons van betrouwbare zijde meldt, heeft zich onlangs in onze stad een Vrijcorps onder deze naam gevestigd. Toelatingseisen waren o.a. het kunnen springen over zes naast elkaar opgestelde paarden en het kunnen ombuigen van een staaf ijzer met een hardheid van twee Newton op de blote borst. Sinds enige tijd kan men deze schare op geregelde tijden zien oefenen in de buitenwijken der stad. Onlangs waren wij tegenwoordig bij zo'n oefenpartij, en ik kan de lezer verzekeren, dat het er heet toeging. Naamloos zijn de deelnemenden inderdaad, want allen dragen zij het zelfde costuum; bestaande uit hoed, wandelstok en regenjas. Zodra deze schare dapperen het krijgsveld betreedt wordt er vanuit de commandotoren een mitrailleur op hen gericht, die men slechts kan ontwijken, door onmiddellijk zijn fiets aan de kant te gooien en zelf in een zich in de nabijheid bevindende sloot te springen, die echter ook onder vuur genomen wordt door enige gereedstaande mortieren, zodat men minstens vijf minuten onder water moet zwemmen. Aan de wal kruipend, moet men om niet gezien te worden eerst nog even twintig meter door de modder waden, alvorens men het doel, de bovengenoemde commandotoren, bereikt. Hier eenmaal aangekomen, en dat gebeurt zelden, dat verzeker ik U, worden de Restenden geridderd met het loof van de zelfde wortels, waarmede zij zoëven bestookt werden. Daarna bestaat de oefening voornamelijk uit harnas-poetsen, boogschieten, gooien e.d. De voornaamste moeilijkheid is echter de terugtocht, die als na een veldslag moet worden gehouden. Voorzichtig zich tegen de muren van de aanwezige gebouwen drukkend tracht men zich aan het wakend oog van de opperkoning te onttrekken, om eindelijk, net als hij een bladzijde van het boek, dat hij leest omslaat, zich onverhoeds op de grond te laten vallen en verder de terugtocht te aangaan. Wij kunnen U echter verzekeren, dat het heel gevaarlijk is om zich op dit terrein, zonder grondige kennis van de stand van zaken, te wagen. Ons is het althans al heel slecht gekomen. Wij zijn aan de verwondingen, op het slagveld opgelopen, overleden.

S. J. J.

HET SPANNEND VERHAAL.

K. Moet jij schrijven?
D. Ja Karelkje, kereltje, ik moet heel veel en heel rustig schrijven. Moet jij niet op straat spelen?
K. Wat moet jij schrijven?
D. Ik moet een verhaal maken, een heel lang verhaal en kijk es wat een mooi weer het is!
K. Een spannend verhaal? Met struikrovers en reuzen enne... kleermakertjes?
D. (capitulerend) Ja Karelkje, een spannend verhaal. Geen reuzen, wel een paar struikrovertjes.
K. (zit al op een tekentabouretje tegenover me aan het grote bureau): Vertel op!
Dat is nu helemaal niet welopgevoed en in strijd met alles wat de juffrouw en ik altijd zeggen, maar vandaag helpt er niets aan en terwijl mijn schrijfmachine ratelt vertel ik:
D. Het is een schitterende zomerzon, die in de grauwe golven achter Kaap Gris Nez ter ruste gaat. Rode nimbusjes leggen zich om de klippen en aan het uitspannel waagt een vroege ster het zowaar, zijn licht te ontsteken. Uit de tenten van de kampeerlieden snorren de kooktoestellen mij tegemoet als ik, met stof getekend, mijn rugtas deze schone pleisterplaats binnentors. Een met gras bekleed plateau biedt mijn schamele doch doeltreffende shelter een zachte basis, en al spoedig ben ook ik geheel in de ban van de avondmaaltijd, die op een simpel kerosine-vergassertje gereed te stoven staat. Geschrokken kijk ik dan ook op bij een plotseling „Bonsoir”, maar zie: daar rijst uit het struikgewas een...
K. (verheugd) een struikrover!
D. Nee Karelkje, een allerliefste jongedame.
K. (teleurgesteld) En je had me struikrovers beloofd! Hè toe, maak het nou spannend!
D. (lef) Een allerliefste jongedame kan óók wel gevaarlijk zijn. Zie je, dit is ook een struikroofter.
Zij gaat gekleed in shorts en over haar welgevormde schouder draagt zij een krokodillenlederen tasje. Daaruit komt een met parelmoer belegde browning en dan openen haar lipjes zich om de navolgende woorden door te laten: „Ta monnaie

ou ta viel!" Parbleu, deze aansporing heb ik niet van node om aan zulk een nimf mijn aardse en hemelse goederen veil te geven. Met een breed gebaar toon ik mijn bereidheid.

Zij echter laat zich niet tot een glimlach bidden, maar verwijst mij streng naar een gepolitoerde limousine, die op de weg gereed staat. Wat blijft mij anders over dan in te stappen, met achterlating van al mijn bagage? Zij zet zich naast mij aan het stuurrad, en de kilometers vlieden voorbij. Wij volgen grote wegen en na vele uren stopt de wagen in.....

K. In een groot bos!

D. Vooruit dan.

Daar is een open plek, met de naam Pigalle. Daar wonen de nimfen, en in de rustieke lokaliteiten is het iedere avond na zonsondergang groot feest. Dát is een dansen! In hun summere natuurkledij zweven daar de elfen over de podia, terwijl goedgezinde drommen zich blij er omheen scharen. Mijn mysterieuze, bekoorlijke geleidster gaat mij voor naar een dansvloer en weldra voel ook ik mij, van de bodem losgemaakt en vederlicht, voortbewegen. Als wij ons, toch ietwat vermoeid, bij een fles van het merk Clicquot nederzetten, doe ik haar van mijn ontwakende gevoelens kond.

Met een voor mij ongewone welsprekendheid ga ik te werk — zij laat zich mijn woorden welgevallen en een bos kleurt hare geblankette wangen. Doch eensklaps versombert haar gelaat: voorbij schrijdt een gemeen uitziende...

K. Kabouter!

D. (*niet enthousiast*) Een gemeen uitziende kabouter van groot formaat. Hij blijft staan, grijpt dan plotseling mijn uitverkorene bij de arm en snelt weg. Als ik volgen wil vat een in zwart geklede dienaar mij aan en wijst op mijn financiële plichten. Knersetandend reken ik af, en als ik na dit vervloekte oponthoud in de open lucht kom zie ik nog juist de beide gestalten onder de grond verdwijnen. Ook ik daal de trappen af, maar een onzichtbare hand sluit vóór mij een stalen deur, en ik kan nog juist gewaar worden, hoe daar met luid geraas en vonkengeknetter binnenrolt een.....

K. Draak!

D. die de beide vluchtelingen opslokt en meeneemt. Zo zal ik voor eeuwig van mijn geliefde gescheiden zijn; maar het wonder gebeurt: als de stalen deur zich weer geopend heeft en ik het wegschietende gevaarte naspied, blijft het plotseling staan: een onzichtbare hand heeft het zijn elektrische kracht ontnomen. Deze gave van het lot zegenend, zie ik hoe uit het inwendige van de kolos de levende wezens naar buiten komen. Dáár is mijn schat. Haar ontvoerder negerend, omhels ik haar — doch hij grijpt mij beet, er ontstaat een handgemeen. Wij vernemen een fluitje en daar klinken de zware stappen van een.....

K. Reus!

D. (*giftig*) en die neemt ons allebei mee zonder zich om de schone twistappel te bekommeren. Ik wordt in een hok gestopt achter de tralies. Wie schetst mijn verbazing, als ik daar even later bezoek krijgt van.....

K. (*slim*) de draak!

D. (*resoluut*) Verdomme nee Kareltje, een olifant met een lange.....

D.V.

GEDACHTEN REIZEN MEE.

Vol is alles, de trein met mensen, mijn hoofd met gedachten, mijn koffer met vuil goed.

Als de trein langs de Societeit glijdt, weet ik dat ik op weg ben naar Amstelredamme. Gegroet, geliefde vogel, de rust van de komende weken zal je goed doen, want je leek me moe op het einde van de afgelopen nacht.

En toch, weer ben je instaat gebleken om het oude verenpak in enige maanden tijds voor een nieuw te verwisselen. Wat zullen nu je nieuwe nestharen doen, zullen zij zich thuis bezinnen op hun plaats in hun club, op de Societeit, in het Corps, aan de T.H., en als er nog tijd over is op die in de maatschappij?

Gelukkig behoef ik al die dingen in de vacantie niet meer te doen, mijn club is goed, en ik zorg er voor de anderen obscuur te noemen, in de Societeit kan ik na de jaarwisseling in de Toneelhoek gaan zitten, het Corps is de gemeenschap der mannelijke ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool, en de maatschappij dringt mij opzij, we zijn blijkbaar in Den Haag aangekomen.

Snel een steunpunt voor mijn linkervoet (maat 47) zoeken. Het gedrang, nu van achter komend, wordt enige mensenkrachten opgevoerd. Men schijnt te zoeken naar een rustpunt voor de ziele, au! naar een plaats op mijn tenen. Ongewassen haren worden onder mijn neus geduwd, en een gore adem doet mijn netvlies beslaan. Ik richt mij in volle lengte op en overzie de burgerhoofden op mijn gemak, terwijl de trein voortsnelst. Vette, blonde, gekrulde of geplakte hoofden, al dan niet voorzien van witte stippen. Onder deze hoofden de schouders, besneeuwd, als er veel stippen zijn, en anders alleen bekleed met grauwe vormloze kledingstukken. Kom, nu geen uitzondering maken ten gunste van die konijnschoudertjes, hoewel, voor de Kerst, neen, ze lijkt taai. Geek, die voorkeur van de vrouwen voor haren sinds hun emancipatie. Vroeger vonden mannen haren een teken van kracht, maar nu, Corpsleden hebben korte haren.

Gelukkig, wat meer ruimte, nu Leiden voorbij is. Bij welk punt ben ik afgedwaald? Oh ja, bijzinnen, neen, bij zinnen, juist, bezinnen, dat is, het ontwarren van een draad van een gevallen kluwen. Over draad gesproken, als er nu ik mijn schaatsen bij me heb, maar ijs komt. Maar laat ik naar mijn uitgangspunt teruggaan, ik was dus bezig met mijn plaats in de maatschappij, toen deze, net als nu in Haarlem, langs mij begon te dringen. Kan ik mijn plaats bepalen, of wordt hij bepaald? „Pardon, mevrouw". Ik wil zelf mijn keuze doen, welke keuze voor de keuze mij halfweg het probleem en deszelfs doel brengt. Maar waarom zijn er altijd twee helften nodig om één geheel te maken. Daar moet ik mij eerst op bezinnen, op het probleem $2 \times \frac{1}{2} = 1$, en dat terwijl ik slechts kleine wis heb. — Kerstrust — Januari. Ik ben weer terug, of liever ik ben er nog niet, want twee halve societeitsleden = één lid, en het is beter één lid onder de vogel, dan twee die het nest niet opzoeken (vermenigvuldigen we de laatste met een half, dan komt er nog niemand).

H. C. STADLANDER.

1-10 MAART, LAATSTE BETALING VAN UW
CORPSSCHULD.

Wie na 10 Maart nog schulden heeft aan het Delftsch Studenten Corps zal beboet worden volgens art. 14 hoofdstuk VI van de wet van het Delftsch Studenten Corps.

E. VAN WALSUM,
Thesaurier.

VEREENIGINGEN

DELFTSCHE STUDENTEN DEBATING CLUB.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Debating Club prijst zich gelukkig te kunnen aankondigen dat op Woensdag 1 Maart a.s. Prof. Dr J. Waterink een inleiding zal houden over: *Grondslagen der toegepaste psychologie*.

Prof. Waterink zal de volgende stellingen verdedigen:

Stelling 1.

De ontwikkeling van de toegepaste psychologie in de laatste jaren heeft het mogelijk gemaakt, dat door de deskundige onderzoeker een vrijwel volledig beeld verkregen wordt over de persoonlijkheid, de karakterstructuur en de aanleg van iemand, die zich aan een onderzoek onderwerpt.

Stelling 2.

In de loop van ongeveer veertig jaren zijn de resultaten van de toegepaste psychologie, wetenschappelijk minstens zo betrouwbaar geworden (en wellicht nog meer betrouwbaar) als die van de medische diagnostiek. Natuurlijk wordt hier aangenomen, dat men te doen heeft met de arbeid van een volledig deskundige, die over de moderne onderzoekingsmiddelen beschikt en die tevens de nodige ervaring verkreeg.

Stelling 3.

Statistisch onderzoek heeft uitgewezen, dat de prognoses,

gesteld door de toegepaste psychologie, in elk geval voor 97 % volkomen betrouwbaar geacht kunnen worden.

Stelling 4.

De zedelijke basis voor de methoden der toegepaste psychologie, ligt in de roeping van de wetenschappelijk gevormde mens om zijn medemensen te helpen met alle middelen waarover hij beschikt.

Stelling 5.

Zij, die het moreel onverantwoord achten om iemands diepste roerselen ter beoordeling aan anderen bloot te leggen, maken twee fouten.

Ten eerste: Wanneer er een geestelijke preutsheid in het spel is, zijn zij te vergelijken met de juffrouw, die weigerde een onderzoek van een medicus toe te staan, omdat zij het zedelijk niet verantwoord vindt zich voor hem te ontkleden. Ten tweede: Het gaat tenslotte bij de toegepaste psychologie niet om concrete motieven, maar om de gerichtheid van het innerlijk leven.

Als geconstateerd wordt, dat iemand trouw is, dan behoeft niet „bloot gelegd” te worden of deze trouw samenhangt met religieuze motieven, dan wel met het motief bijvoorbeeld van binding aan een belofte, die gedaan is aan iemand, wie dan ook. Maar het gaat alleen om de vraag of de betrokkene een trouw karakter heeft. Als iemand onbetrouwbaar is, gaat het ook niet om de vraag wie hij in zijn leven voor de gek gehouden heeft, maar het gaat erom, of bij datgene waaruit geconstateerd wordt, dat hij onbetrouwbaar is, kan vastgesteld worden of die onbetrouwbaarheid door hemzelf kan worden overwonnen of niet. Zó is de toegepaste psychologie te beschouwen als een middel tot geestelijke hygiëne voor volwassenen en tevens als een middel, dat in dienst kan staan van de keuze, die iemand doet als hij moet beslissen over de plaats, die hij in de samenleving inneemt.

Stelling 6.

Tallose malen is gebleken, dat de mens relatief weinig zelfkennis heeft en dat een middel om hem te helpen om tot zelfkennis te komen, en om hem en zijn samenlevingskring te helpen bij de ordening des levens, alleen maar ten zegen kan zijn, individuëel en sociaal gezien.

De inleiding vindt plaats op de Leeszaal van de Sociëteit „Phoenix” en vangt aan om 8 uur des avonds.

Namens het Bestuur,

J. W. GOOZE ZIJL,

Secretaris.

AGENDA

Maandag 27 Februari: Men kan zich opgeven voor het Apollo-concert en -galabal tussen 6 en 8 uur op de Sociëteit.

Dinsdag 28 Februari: Idem.

Woensdag 1 Maart: Laatste dag, dat men zich voor de propaedeutische- en candidaatsexamens vóór de zomervacantie kan aandienen.

8 uur: Inleiding van Prof. Dr J. Waterink voor de D.S.D.C.

Maandag 6 Maart: Afhalen van kaarten voor het Apollo-concert en -bal.

Dinsdag 7 Maart: Idem.

Vrijdag 10 Maart: Laatste dag, dat men de Corpsschuld kan betalen.

GALA-UITVOERING VAN HET D.S.M.G. „APOLLO”.

HONNISOITQUI
MALYPENSE!

De Commissie uit het Eerste Jaar deelt mede, dat het zich na de jongste verkiezingen als volgt heeft samengesteld:

H. G. de Cock, President.

P. F. W. Dekker, Secretaris.

A. H. Zinsmeister, Thesaurier.

G. F. Muntu, Commissaris.

Namens de Commissie uit het Eerste Jaar,

P. F. W. DEKKER,

Secretaris.

J. J. PETIT
KLEDING & MODES
HYPPOLYTUSBUURT 31
TELEFOON 591
VERHUUR
GELEGENHEIDSKLEDING

Bestel vroegtijdig
UW
FOTOGRAAF *Reyken*
voor diners
IN OF BUITEN DELFT
Koornmarkt 72
Tel. 1765

Een aloude en
goede MOS
's avonds even nog
een BIERTJE bij
Jan Garos

TEL. 166
Naaml. Venn.
Delftsche
Stoomwasscherij
v/h A. VAN OSSELEN
Oostsingel 152 - Delft
Geen filialen

VACANT

Fa. H. C. JANSSEN

Noordeinde 38-40 — Delft

Stalhouderij en Luxe
Autoverhuur

Speciaal ingericht voor alle
gelegenheden.

Dag en nacht geopend

Taxibedrijf

Telefoon 499

REPETITOREN
G. S. Veltrop, Wiskunde
Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstr. 40. Tel. 550302
Den Haag.

Heren Studenten!

Uw Corpsleverancier is:

voor brood, koek
en beschoot

A. W. UNGER

Markt 21 Telef. 222

Levert steeds

het beste van het beste

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

